

DIVADELNÍ ŠEPTANDA

ČTVRTEK 30. 4. 2026

ROZHOVOR S DIVADELNÍM STUDIEM VIKTORKA, HOLEŠOV

ÚVODNÍ SLOVO

Rozhovor s hercem Radimem Juránem.

1) *Jak vznikl název divadelního studia Viktorka?*

Je to velmi jednoduché, divadelní studio dostalo jméno po mé dceři, která se jmenuje Viktorka. Když se založilo divadlo, měla pouhé dva roky, dnes je jí deset let.

2) *Co Vás vedlo k výběru hry Anděl Strážný?*

Protože ji ještě nikdo na jevištních prknech neudělal. A taky protože text příběhu je neustále aktuální, nemluví o možnostech manipulace, které jsou tu dnes a denně. Text mě zaujal natolik, že jsem se rozhodl jej zdramatizovat.

3) *Jak často zkoušíte?*

Když už zkoušíme, tak jednou týdně a většinou jsou to intenzivní tři měsíce, které se hře věnujeme, a když nestíháme, nebo nám to nestačí, tak holt zkoušíme dál.

4) *Jaké představení bylo pro Vás nejvíce srdcové?*

Všechna představení děláme od srdce a máme z toho radost. Každé bylo zajímavé a přínosné něčím jiným. Ale nejvíce srdcové je rozhodně Audience, jednak protože byla naše první a jednak proto, že mám rád předlohu, takže zase Václav Havel (smích).

5) *A budete plánovat ještě něco od Václava Havla?*

Tohle je naše třetí divadelní hra od Václava Havla. Hráli jsme Audienci, Vernisáž a nyní hrajeme pátou reprízu Anděla Strážného. Audienci hrajeme pořád a pak ještě divadelní hru Kandidát, ale ten není z pera Václava Havla. Ale pokud od něj najdu ještě něco, co mě osloví, tak snad ano, takže „ví divadelní Bůh.“

6) *Pokolikáté jste tady v Němčích? Nemyslím jenom na Hanáckém divadelním máji.*

Hráli jsme tu Kandidáta a Audienci, takže tohle by měla být naše třetí návštěva.

1) *Jste předsedou lektorského sboru, co tato pozice obnáší?*

(smích) Jak kde, ale na Hanáckém divadelním máji jsme už sehraná trojka, tady nemusíme nic vymýšlet. Ale obvykle předseda spravedlivě rozděluje úkoly, pokud není v lektorském sboru i tajemník, tak dává dohromady ocenění, píše závěrečnou zprávu a moderuje besedy se soubory.

2) *V čem je podle Vás atmosféra Hanáckého divadelního máje jiná než ostatní přehlídky, na které jezdíte?*

Na vaši přehlídce je vidět, že se jí opravdu věnujete celý rok. Krásně je to vidět na návštěvnosti, na zázemí pro soubory, dary, které dostávají, i na pozvaných hostech, kterých je letos opravdu hodně a kteří se sem rádi vracejí. Vaše přehlídka je vždy pečlivě připravená. Ono to není jenom o atmosféře, ale vaše přehlídka je jedna z největších, která je. Letos máte 16 souborů, což je opravdu velké číslo. Např. u nás v Rakovníku máme přehlídku podobného typu, přijelo nám jedenáct souborů a bylo to moc. Je to zajímavé, protože Rakovník je téměř 10x větší než Němčice.

3) *Letos máme 16 souborů, vychází to na 3 divadla denně. Myslíte si, že je divák ještě schopný tolik divadel vnímat?*

Na to není jednoduchá odpověď. Já osobně preferuji maximálně dvě představení denně. Ideálně dopolední pro děti a večerní pro dospělé. Zažil jsem ale spoustu přehlídek, na jedné jsme měli třeba i 5 představení denně, jedno za druhým. Ano, nepopírám, někomu to může vyhovovat, může si říct „co jiného bych tu dělal?“, pak se krátce poradit a rovnou jít na další divadlo a takhle znovu a znovu. Na některých přehlídkách je třeba jen jedno představení. Je to různé.

4) *Na co se při hodnocení nejvíce zaměřujete?*

Každá inscenace je udělaná jinak, a aby porotce správně poradil, správně soubor navedl, musí si všimnout všeho. Všechny složky, které jsou stejně důležité. Text, scéna, kostýmy, režie, herci, hudba, světla a další. Všechny tyto složky dělají výslednou podobu divadla. A pokud nějaká složka selže, nastupujeme my, lektoři, abychom si toho všimli a opravili je. Může to být třeba špatně zvolený text, špatné obsazení, špatně převedená inscenace... Zažil jsem už všemožná divadla.

Jaroslav Kodeš, předseda lektorského sboru HDM 2026

ROZHOVOR S DIVÁKY

Hodnocení inscenace Anděl Strážný, Divadelní spolek Viktorka, Holešov

Rozhovor se Zdenou Gregorovou, učitelkou literárně-dramatického oboru na ZUS Němčice nad Hanou

Muž a žena (40–50 let)

1) *Jak Vám seděl příběh?*

Muž: (dlouhá pauza) Příběh mi seděl, byl srozumitelný, přesto jsem z něj poněkud rozpačitý.

Zena: Prostě Havel, na pochopení to bylo velmi těžké.

2) *Co Vás překvapilo?*

Muž: Spousta věcí. Atomová věc, transformátor, pušky a spousta dalších věcí.

Zena: Překvapilo mě to celé.

3) *Jak na Vás působili herci, kostýmy, scéna?*

Muž: Herci to měli zmáklé, působili profesionálně a velmi uvěřitelně. Scéna byla skromná, ale dostačující – tak nějak havlovská – stůl, psací stroj, popelník, cigarety, láhev s alkoholem, víc není potřeba.

Zena: Vynikající výkon herců, uvěřitelný, srozumitelný, špičkový.

4) *Takže to nebyla Vaše první zkušenost s Václavem Havlem?*

Muž: Nebyla, viděl jsem několikrát Audienci, tohle ale bylo jiné, zvláštnější. Musím o tom ještě popřemýšlet.

Zena: Havlova tvorba je těžká, málokdo ji chápe.

1) *Jak hodnotíte divadelní představení Anděl Strážný?*

Hodnotím velmi kladně. Odcházím jako spokojený divák, velmi mě potěšil výběr dramaturgie, potěšil mě herecký výkon, skvělá režijní práce a scéna. Za mě to fungovalo.

2) *Vyučujete dramatickou výchovu, už jste měla tu čest, že jste na jevištních prknech viděla herce a herečky, kteří prošli Vašima rukama?*

Jako příklad uvedu letošní moderátky Elenku a Anetku, obě chodily na hodiny dramatické výchovy a obě se už od mala věnovaly moderování. Nemůžu vynechat ještě Zuzku Horkovou, která působí jako asistentka v Klubu dětského diváka, a pomalu ale jistě přebírá štafetu do dalších let.

3) *Vím, že hrajete i režírujete divadla, je něco, co byste si ráda zahrála?*

Ráda bych, ale čím jsem starší, tím větší mám z hraní trému (smích). Momentálně jsem se spíš zabydlela v zákulisí, ale ano, láká mě to a ráda bych se na jeviště někdy vrátila. Vysněnou roli nemám, vždycky mi šlo o kolektiv a o to si to společně užít.

4) *Vaše ZUS letos natočila úspěšný film „Tajemství města N3MC1CE“, plánujete další takto velký projekt?*

Je to ve hvězdách. Tento film vznikl za podpory města Němčice nad Hanou po osmi letech od prvního filmu. Minifilmčky ale u nás vznikají pořád, v oboru Multimedia máme šikovné děti, které to baví a pořád něco vytvářejí. Takže uvidíme.

ROZHOVOR S DIVADELNÍM STUDIEM „V“, BRNO

Divadelní studio „V“ (véčko) zavítalo na naši přehlídku v loňském roce s pohádkou O čertovi. V letošním roce vsadili na pohádku Kocour v botách. Na rozhovor jsme si pozvali herečku a režisérku Petku Randulovou.

1) *Jaké bylo Vaše nejnáročnější představení?*

Určitě pohádka O čertovi, s níž jsme na Hanáckém divadelní máji vystupovali v loňském roce. Nebyla složitá na nazkoušení, ale spíše z technického hlediska, tím myslím hudbu, zvuk, scénu, mikrofony, světla a spoustu dalšího. Bylo to velmi náročné. Tato pohádka je složitá i na domovské scéně, do jiných měst jezdíme velmi málo, nejsme na to zvyklí, takže jsme nebyli dostatečně připraveni na to, co všechno nás může potkat. Sotva jsme stihli nachystat kulisy, takže světla, poladit zvuk a další už bylo téměř nemožné. Já jsem se třeba líčila až během písničky, ve které jsem už měla zpívat (smích).

2) *Jak dlouho zkoušíte jednu inscenaci?*

Většinou dva nebo tři měsíce, dvakrát, třikrát nebo klidně i čtyřikrát týdně. Vždy záleží na režisérovi a taky na tom, kolik tam hraje herců, jaké jsou alternace nebo jestli se v představení zpívá.

3) *Jak se vyrovnáváte s trémou?*

Jelikož se letos věnuji pouze režii, tak nervózní moc nejsem. Ale máme mezi sebou nováčka, který hraje úplně poprvé a doufám, že ne naposledy. Ale zvládl to skvěle.

4) *Pociťujete rozdíl mezi loňskou a letošní přehlídkou?*

Já jsem si přehlídku moc užila a moc se mi líbila, takže jsem nás přihlásila i v letošním ročníku s trošku jednodušší pohádkou. A to je i pro nás největší rozdíl. V loňském roce to byl neuvěřitelný stres, takže v letošním ročníku jsme zvolili technicky jednoduchou pohádku. A hodně taky dělá to, že já letos nehraji, takže jsem byla relativně klidná a přehlídku jsem si užívala (smích).

5) *Také jste měli v letošním ročníku plný sál.*

Ano, to bylo krásné. Děti krásně reagovaly, i když toto představení nebylo interaktivní. Je skvělé, že diváci měli touhu se zapojit. Vtáhlo je to a toho si ceníme nejvíc.

ROZHOVOR S DS HALENY, HALENKOVICE

Loňským nominovaným souborem se stal DS Haleny z Halenkovic, který po loňském představení pro dospělé, přišel s inscenací Pohádka o třech doktorech pro děti. Na rozhovor jsme si pozvali režisérku DS Haleny Marcelu Palúchovou.

1 *Kdo vybral tuto pohádku?*

Já, líbil se mi vtipný text. Pohádku hrajeme už 10 let, herci přicházejí a odcházejí, někdy musíme vytvářet dvojrole.

2. *Jak to bylo s hudbou a písničkami?*

Je to opravdu kolektivní práce. My všichni rádi zpíváme, většina hraje na nějaký hudební nástroj. Na zkouškách jsme skládali texty písní a u klavíru vznikala hudba.

3. *Jaký je Váš repertoár? Na co se zaměřujete?*

Hrajeme hlavně pro dospělé. Pro děti máme jen tuhle pohádku, kterou s přestávkami hrajeme už 10 let. Vloni jsme zažili velký úspěch s Dabing street, nikdy nezapomenu na přátelskou atmosféru ve Vysokém nad Jizerou a na afterparty večer. V Němčicích se nám také hraje dobře, všichni jsou na nás milí a toho si nesmírně vážíme.

Divadelní spolek Haleny bude představení Dabing street hrát 29. června 2026 v Babicích u Uherského Hradiště.

ROZHOVOR S DIVÁKY

Hodnocení inscenace Pohádka o třech doktorech, DS Haleny

Ženy (60–70 let a 40–50 let), dívka (4 roky) a chlapec (7 let)

1. *Jak se vám divadlo líbilo?*

Dívka: Hezky (a stydlivě si hrála se sukýnkou).

Chlapec: Hodně se mi to líbilo, bylo to super.

Zena 1: Moc se mi to líbilo, na jevišti i v hledišti panovala příjemná atmosféra.

Zena 2: Moc, byla skvělá, herecké výkony, vzájemná reakce s diváky. Vznikla zvláštní komunikace s postiženým chlapcem na vozíčku, on reagoval na každou maličkost na jevišti, herci na něj reagovali zpět.

2. *Jak se vám líbila hudba a písničky?*

Dívka: Dobře.

Chlapec: Docela se mi líbila.

Zena 1: Krásné, strhující písničky, dovedly strhnout i diváky.

Zena 2: Písničky byly plné energie, oživily příběh.

3. *Chodíváte do divadla?*

Zena 1: (Odpovídala i za děti) V Prostějově chodíme do loutkového divadla, na HDM jsem dnes s dětmi poprvé, ale půjdeme i zítra. Na večerní představení chodím sama.

Zena 2: Na Hanáckém máji chodím do divadla denně, pokud je během roku nějaké divadlo v našem městě, chodím také.

INZERCE

Hanácké frgále

Při vítání soubory mimo jiné dostávají hanácký frgál. Pekařkou je paní Gábina Svobodníková, která jich během týdne upekla 30! Chutnali jsme, byly výborné.

Děkujeme, že se o naše soubory postarala a doufáme, že bude pět i nadále.

YOUTUBE KANÁL

Nestihli jste včerejší představení? Nezoufejte, na většinu se můžete podívat zpětně na našem youtube kanále.

JAKÉ NÁS ČEKÁ POČASÍ?

Zítra je první Máj, lásky čas, a náš máj se ke konci chýlí zas. Nesmutněte, vždyť divadlo nekončí, Bodlák a teaTrum to ještě roztočí. Těšte se, přijďte zas, rádi uvidíme každého z Vás.

Přijďte podpořit ochotníky!

JAK TO VYPADÁ V ZÁZEMÍ HDM

Zázemí Kina OKO Němčice nad Hanou

Aby Hanácký divadelní máj mohl nerušeně probíhat, je potřeba kvalitní technické zázemí. Rozhodli jsme se Vám představit ty, kteří mají na starosti chod kina OKO.

1) *Jakým způsobem pracujete se souborem, který dorazí na přehlídku?*

Jako první jim pomáháme nastěhovat se do divadelní šatny a kulisy rovnou na jeviště. Poté se sejdeme s režisérem a ujasníme si rozpočet jednotlivých scén. Soubor může být zvyklý na jiné rozměry jeviště a my na to naše už máme oko. Pokud má soubor vlastní techniky, seznámíme je s naším zázemím a snažíme se vždy vyhovět všem jejich požadavkům. Společně nastavíme zvuk (např. mikrofony nebo hudbu a letos jsme ozvučovali rovnou i celou kapelu) a nakonec světla, to bývá nejnáročnější. Během představení jsme jim při ruce. Na konci zase pomáháme sbalit a odnést kulisy z jeviště, uklidit a na závěr zkontrolujeme, jestli je vše v pořádku. Pokaždé se snažíme vrátit techniku do původního stavu tak, aby byla připravena na následující představení.

2) *Jak dlouho trvá příprava jednoho divadla?*

To je hodně individuální. Vždy záleží na tom, kolik speciálních požadavků soubor má. Většinou trvá minimálně hodinu, než si nachystají scénu, a další hodinu, než se připraví a nastaví technika.

ROZHOVOR S LEKTOREM HDM 2026: LADISLAV VRCHOVSKÝ

1) *Co vás přivedlo k divadlu?*

Těch lidí bylo samozřejmě víc. Musím vzpomenout na paní učitelku z 8. a 9. třídy, které se nelíbilo, jaké knihy čtu, a doporučila mi knihy, které bych číst měl. A poté taky dva chlapci z Valašských Pasek, kteří mi, když mi bylo 15, ukázali, co je to poezie a co je divadlo. A od té doby mám divadlo.

2) *Podle čeho vybíráte texty?*

Samozřejmě podle toho, co se mi líbí (smích). Vybírám je podle „jednoduchosti“, ony mohou být složité, ale důležité je, pokud se tam dá jednoduše najít příběhová linie, kladný a záporný hrdina (třeba v pohádkách), když se tam dá najít něco, co se dotýká doby, ve které zrovna žijeme, když je tam něco, co krásně sedí na herce z mého divadla atd.

4) *Proč zrovna Václav Havel? Čím Vás oslovil?*

Tím, jak přesně diagnostikoval základní viry a bacily společnosti, ve které žijeme. A rád se zmíním ještě o včerejším představení Anděl Strážný. Vybrali jsme si ho, protože to Havel napsal jako rozhlasovou hru, což znamená, že to bylo pouze pro posluchače, a ne pro jeviště. Vše bylo postaveno pouze na slovu a mě lákalo, že k tomu musíme vymyslet i divadlo. Studio Viktorka tak začalo studiově a laboratorně zkoumat, jak se jednání slovem a síla slova dá převést do prostoru a hereckého podání.

5) *Jako porotce navštěvujete HDM již několik let, na co se při hodnocení zaměřujete?*

Mám štěstí, že v lektorských sborech vždy spolupracuji s mistry ve svých oborech, takže si to spravedlivě rozdělíme. Já si většinou vybírám dramaturgii a choreografii, protože jsem sám kdysi tančil.

AKTUÁLNĚ Z HDM

Návštěva ředitelky Krakonošova divadelního podzimu ve Vysokém nad Jizerou Svatava Hejralová

1) *Jak dlouho už navštěvujete přehlídku Hanácký divadelní máj?*

Zrovna nedávno jsem to počítala a je to třicet čtyři let od mé první návštěvy. A i po těch letech to tu mám moc ráda.

2) *Co říkáte na repertoár letošního roku?*

Myslím si, že je tu velká a velmi zajímavá nabídka představení. Jsem moc ráda, že je tu tolik pohádek, byť na Krakonošův divadelní podzim pohádky moc nechodí. A taky obdivuji kolik dětí (zvláště na pohádky) vám na představení chodí. Je úžasné vidět plný sál nadšených dětí.

3) *Jak jste se dostala k pozici ředitelky přehlídky Krakonošova divadelního podzimu?*

Dá se říct, že jsem s přehlídkou Krakonošův divadelní podzim spjata od samého začátku. Pracovala jsem tam od druhé ročníku. Od desáté přehlídky Krakonošova divadelního podzimu jsem pracovala jako tajemnice přípravného výboru. Tuto pozici jsem dělala deset let. Po revoluci jsem byla jediná, která věděla jakým způsobem se přehlídka připravuje. Myslím tím primárně zázemí, vyřizování papírů, komunikaci s porotou a podobně. V roce 1990 jsme se jako spolek usnesli, že do toho půjdeme.

Za ty roky jsme se potýkali se spoustou problémů, měnil se vyhledávací, měnily se podmínky, nebyly granty, ale s manželem a divadelníky jsme dělali všechno proto, aby přehlídka fungovala dál. Podařilo se nám to, a já můžu hrdě říct, že stojím v čele národní přehlídky Krakonošova divadelního podzimu třicátým sedmým rokem.

4) *Je neuvěřitelné, že to děláte tolik let, muselo to být náročné.*

Ano, bylo to náročné, to nepopírám. Začala jsem to dělat ve třiceti třech letech, měla jsem čtyři děti, byla jsem mladá a měla jsem spoustu elánu. Ale to samozřejmě není všechno, musím říct, že jsem měla neuvěřitelné štěstí. Měla jsem dobré zázemí v rodině i oporu v souboru. Všichni nám pomáhali. Zpočátku jsme nevěděli nic o zařizování ubytování nebo o vyúčtování, museli nám pomáhat. A taky musím říct, že mou velkou oporou je má kamarádka, která nám dělá účetní. Všem těmto lidem jsem za pomoc vděčná.

5) *Navštěvujete během roku hodně přehlídek, pociťujete nějaký rozdíl mezi národními a krajskými přehlídkami?*

Naštěstí ne. Samozřejmě, že každá přehlídka má to své, ale to je právě to kouzelné. Ale rozdíl opravdu nepociťuji, všude je příjemná atmosféra, příjemné publikum a u nás ve Vysokém jsem hrdá na to, jaké máme divácké zázemí, díky kterému můžeme přehlídky na takové úrovni pořádat.

6) *Vy sama hrajete divadlo?*

Ano, hraji a hraji moc ráda. Momentně mám šestačtyřicátou roli. Hrajeme divadlo, které se jmenuje Commedia finita. Napsala ji česká autorka Viktorie Hradská a je to o životě naší pěvkyně Emy Destinové z pohledu čtyř žen. Já hraji její společnici a moc si to užívám.

STŘÍPKY Z HODNOCENÍ LEKTORSKÉHO SBORU

Hodnocení divadelní hry O sněhurce, DS Budulíněk, TJ Sokol, Želechovice nad Dřevnicí

Režisérka připravila scénář přímo „na tělo“ dětem a naprosto vycházela ze schopností a zkušeností dětí tak, že nemáte pocit manipulování s dětským hercem. Úkoly, které děti dostaly, plní přirozeně, svobodně a s radostí na co stačí. Nikde nevidíte prázdné dětské oči z toho, že musí zopakovat tuto repliku podruhé, potřetí, stále stejně. Ony totiž nepsychologizují, ale prakticky řeší jednoduché situace z příběhu.

A tady se projevila předchozí divadelní zkušenost režisérky, a také velké porozumění pro děti a pro práci s nimi. Dokázala je pro divadlo získat, protože je vede citlivě. Představení v Němčicích silně za rezonovalo u školového i prvostupňového publika.

A CO NA TO ČLENOVÉ KLUBU DĚTSKÉHO DIVÁKA?

Kocour v botách, Divadelní studio "V", Brno

Pohádka Kocour v botách je známou pohádkou o černém kocourovi, a proto bylo pro děti velmi překvapivé, že tuto verzi neznaly. Kostýmy i hudba byly za ně dobré, uvěřitelné. Příběh byl složitější, špatně se orientovaly (např. mátko je, proč příběh o kočce vypráví osel). Na konci ale byly schopny pochopit smysl příběhu, zejména pak to, proč se zvířátka rozdělila. Mezi dětmi zaznělo, že to byl příběh o osamělosti. Postavy zvířat se jim líbily.

Pohádka o třech doktorech, Divadelní spolek Haleny, Halenkovice

Pohádka O třech doktorech slavila mezi dětmi úspěch, líbila se jim, zaznívaly slova jako: vtipné, energické, krásné, rychle... Ocenily, že to byla velmi netradiční pohádka, byla tam spousta postav - doktoři, drak, Otesánek a další. Přestavby jim přišly přiměřeně dlouhé, triky ucházející, písně krásné. Shodly se na tom, že pohádka je určena pro všechny věkové kategorie a že by se líbila i rodičům. Ocenily, že to dobře dopadlo. Nevadilo jim, že princeznu hrála starší paní, naopak spíše ocenily, že si nehrála na mladší a nesnažila se klamat diváky.

Rozhovor s lektorkou Klubu dětského diváka Evou Kodešovou

1) *Jak letos hodnotíte úroveň pohádek?*

Letos jsou překvapivě pěkné pohádky. Jak jsem v loňském roce byla z některých poněkud rozpačitá, tak v letošním roce je v pohádkách vysoká úroveň. Jsou pestré, vycházejí z autorských dílen, není tu žádná typická pohádka o princezně a hloupém králi. Moc se mi líbí a jsem spokojená. Nebyla tady žádná podpásovka, všechny pohádky byly kvalitně hodnoceny dětmi, rodiči a i mnou. U žádných se děti nenudily, ano, samozřejmě tu bylo pár detailů (přestavby, opona), které pro ně byly zdoluhavé, ale v letošním roce se nestalo, aby děti odcházely našťavané nebo otrávené a to je skvělé.

2) *Jak se Vám letos pracuje s KDD?*

Děti jsou vnímavé, spolupracují velmi dobře, i když nejsou moc upovídané, raději se vyjadřují výtvarně a my se Zuzkou (asistentka Zuzana Horková) je pak obcházíme a doptáváme se jich na detaily. Nemůžu si ale stěžovat, spolupráce s nimi se mi líbí, je to svěží, je to moje radost. Výborná spolupráce je i se Zuzkou Horkovou, je šikovná, je vidět, že s tím má zkušenost, vyrostla z ní skvělá lektorka. Je to i divadelnice, takže má zkušenosti a má pro to i cit.

3) *Jak jste se dostala k divadlu?*

Je to rodové prokletí (smích). Já jsem čtvrtá generace, která pokračuje v rakovnickém divadle, to letos oslaví 150 let své existence. Já jsem poprvé vystupovala se svým dědečkem, když mi byly čtyři roky, a od té doby pořád hraji. A tradice pokračuje dál, moje dcera je pátá a vnučka šestá generace. Jak bylo v jedné pohádce: „Jak ty ses dostala k divadlu? No, já jsem musela.“ A u mě to bylo stejné, já jsem musela. Když zkoušeli, musela jsem s nimi být v divadle. Ale mě to bavilo dělat, nestěžovala jsem si. Později jsem si i podle toho vybírala školu, vedla dramaťáky, vystudovala jsem režii, celý život jsem pracovala s dětmi a baví mě to i teď v důchodě. Je to příjemné rozptýlení.

ROZHOVOR S KULTURNÍ REFERENTKOU HELENOU SPISAROVOU

1) *Helenko, jak hodnotíš letošní Hanácký divadelní máj?*

Po stránce programové je repertoár rozmanitý, bylo osm pohádek, několik komedií. Návštěvnost je také nadprůměrná, nejvíce dopolední představení, slabší byla účast na odpoledních představeních, možná kvůli tomu, že rodiče jsou v práci. Myslím si, že celková atmosféra v divadle i v zázemí je velmi příjemná a pohodová, včetně spolupráce s Divadelním spolek Na štaci.

Lituji dospělé lektory i členy klubu dětského diváka, pro ně to byl maratón – zhlédnout představení a pak je hodnotit. Letos jsme museli klub dětského diváka přesunout na SVC Orion. Prodloužil se sice čas o přesunutí, ale děti si mohly okysličit mozek a utřídit si myšlenky. Po stránce technického zázemí je vše v pohodě a poklidu, vzhledem k úpravě přepětí elektřiny nebouchaly žárovky.

Kladnou odezvu má vydávání novin s názvem Divadelní šeptanda, které vydávají tři ženské: Jana, Petra a Naďa pod zkratkou JAPANA. Věřím, že v tom budou pokračovat i v dalších letech.

V letošním roce HDM navštívilo mimořádně hostů na různě dlouhou dobu. Jeden divadelní soubor přijel o den dřív, aby mohl zhlédnout alespoň jedno představení. Několik herců zde zůstalo po odehrání svého představení. Musím vzpomenout například Petra Vaňka a Jitku Smejkalovou z Polné, kteří zde v minulosti hráli mnohokrát, pan Vaněk i režíroval náš spolek Na štaci.

Jsem ráda, že se po několika letech uspořádal seminář, tentokrát s názvem Základy praktické dramaturgie vedený paní Mgr. Petrou Richter Kohútovou.

Věřím, že i poslední dny proběhnou bez problémů a v pohodě.

ZAJÍMAVOSTI O MĚSTĚ

Chcete znovu do školy?

Máte možnost. V našem městě jsou čtyři výchovně vzdělávací zařízení. Pro ty nejmenší od roku 1977 na Trávnícké ulici stojí mateřská škola s kapacitou 100 dětí a čtyřmi odděleními. Na Tyršově ulici již sto let stojí budova základní školy, kterou navštěvuje kolem 400 žáků z Němčic a širokého okolí. Na Komenského náměstí za kostelem naleznete základní uměleckou školu, která má téměř 700 žáků a čtyři obory: hudební, taneční, výtvarný a literárně-dramatický. O volný čas našich dětí, a nejen dětí, se stará ORION - Středisko volného času, které vloni získalo svou samostatnou budovu na ulici Sokolské. S našimi dětmi se můžete setkat při vítání souborů.

A CO ZÍTRA VEČER?

Posledním představením Hanáckého divadelního máje 2026 je muzikálová komedie Adéla ještě nevečeřela v podání Bernackého ochotnického divadla. Jaký název toto divadlo používá? Odpověď naleznete v osmisměrce.

BOBULE, ČALAMÁDA, FEŠANDA, HÁDKA, HROMADA, JISKŘIČKA, KOČÁR, KŘEPELKA, NÁPLŇ, POKUŠ, POLIČKA, REFLEKTOR, REPORTÁŽ, SEKRETÁRKA, SESTRA, SPORT, STIKA

S	B	N	H	R	O	M	A	D	A
E	A	D	Á	M	A	L	A	Č	R
K	K	O	D	P	O	K	U	S	T
R	O	T	K	E	L	F	E	R	S
E	Č	D	A	E	E	Ň	L	Á	E
T	Á	K	P	Š	T	I	K	A	S
Á	R	E	A	K	Č	I	L	O	P
Ř	Ř	N	B	O	B	U	L	E	O
K	D	Ž	Á	T	R	O	P	E	R
A	K	Č	I	Ř	K	S	I	J	T